

Ludwik Rydygier

(1850–1920)

-życie i działalność

SENAT
RZECZYPOSPOLITEJ
POLSKIEJ

Partnerem wydarzenia
jest Samorząd Województwa
Kujawsko-Pomorskiego

Województwo
Kujawsko-Pomorskie

2020 rok Ludwika
Rydygiera

Ludwik Rydygier

1850-1920

>> życie i działalność

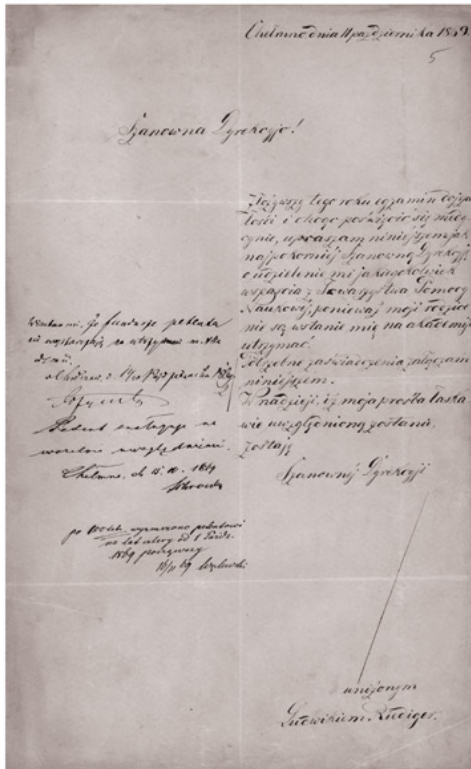
Wystawa ma na celu przypomnienie i upamiętnienie postaci Ludwika Rydygiera, światowej sławy chirurga, który wykonał pierwszą na świecie operację wycięcia wrzodu żołądka. Ekspozycja przedstawia karierę bohatera, od studiów medycznych w Gryfii (Greifswaldzie), aż po pełnienie funkcji Rektora Uniwersytetu we Lwowie.

Najważniejsze wydarzenia w życiu i działalności Ludwika Rydygiera:

- 1850 – narodziny w Dusocinie, niedaleko Grudziądza
- 1861-1869 – nauka w Gimnazjum Chełmińskim
- 1869-1873 – studia medyczne w Gryfii (Greifswaldzie), Berlinie i Strassburgu
- 1871 – samodzielna zmiana nazwiska z Riediger na Rydygier
- 1874 – doktorat w Gryfii
- 1878 – habilitacja w Jenie
- 1878 – otwarcie „Kliniki prywatnej dla chorób chirurgicznych, ocznych i kobiecych Doktora Rydygiera w Chełmnie”
- 1880 – pierwsza w Polsce, a druga na świecie operacja wycięcia raka odźwiernika żołądka w prywatnej klinice chirurgicznej w Chełmnie
- 1880 – pierwszy na świecie opis metody resekcji odźwiernika żołądka (metoda Rydygiera)
- 1881 – pierwsza na świecie operacja wycięcia wrzodu żołądka w prywatnej klinice chirurgicznej w Chełmnie
- 1887 – objęcie Katedry Chirurgii Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie
- 1888/1889 – pełnienie funkcji Dziekana Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu Jagiellońskiego w Krakowie
- 1897 – objęcie Katedry i Kliniki Chirurgii Uniwersytetu we Lwowie
- 1898/1899 i 1911/1912 – pełnienie funkcji Dziekana Wydziału Lekarskiego Uniwersytetu we Lwowie
- 1901/1902 – pełnienie funkcji Rektora Uniwersytetu we Lwowie
- 1919 – nominacja na generała-podporucznika lekarza Wojska Polskiego
- 1920 – śmierć we Lwowie

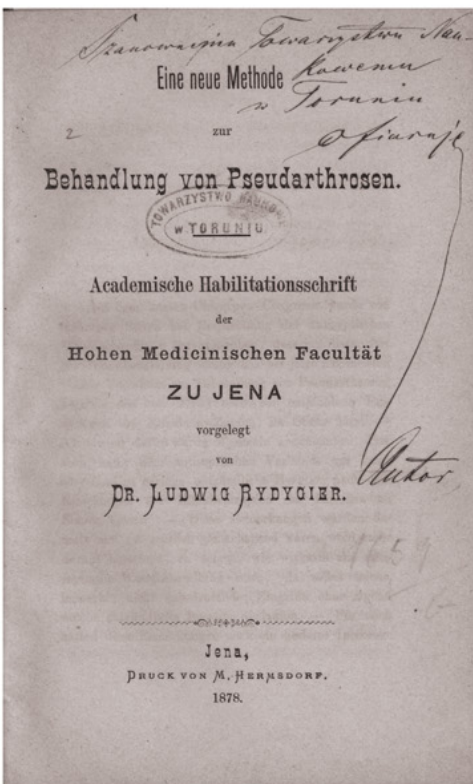
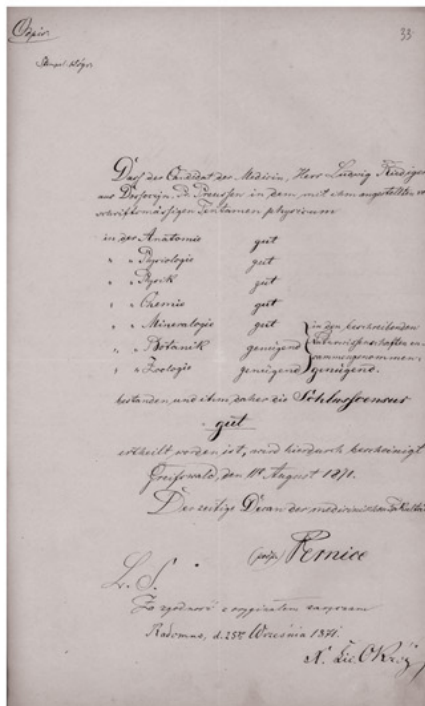
- Podanie Ludwika Riedigera do Towarzystwa
- Pomocy Naukowej w Toruniu o sfinansowanie
- studiów medycznych z 11 października 1869
- roku z adnotacją o wyrażeniu zgody

[Źródło: Archiwum Państwowe w Toruniu, Towarzystwo Pomocy Naukowej w Toruniu, sygn. 937, s. 5]

- Odpis świadectwa ze studiów medycznych
- w Gryfii (Greifswaldzie) z ocenami Ludwika
- Riedigera z 11 sierpnia 1871 roku przedłożonego
- Towarzystwu Pomocy Naukowej w Toruniu

[Źródło: Archiwum Państwowe w Toruniu, Towarzystwo Pomocy Naukowej w Toruniu, sygn. 937, s. 33]

**Portret
Ludwika
Rydygiera
z 1874 roku**

[Źródło: Muzeum Ziemi
Chełmińskiej, sygn. MZCH/E/623/1;
autor reprodukcji: Janusz Bruski]

- Strona tytułowa rozprawy habilitacyjnej Ludwika Rydygiera
- o nowej metodzie leczenia rzekomego zapalenia stawów

[Źródło: Rydygier Ludwig, Eine Neue methode zur Behandlung von Pseudarthrosen, Jena 1878.

- Praca ze zbiorów Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej – Książnicy Kopernikańskiej w Toruniu, sygn. TN 1344]

Klinika prywatna
dla
chorób chirurgicznych,
oczných i kobiecých
Dra Rydygiera w Chełmnie
(Culm a/W.)

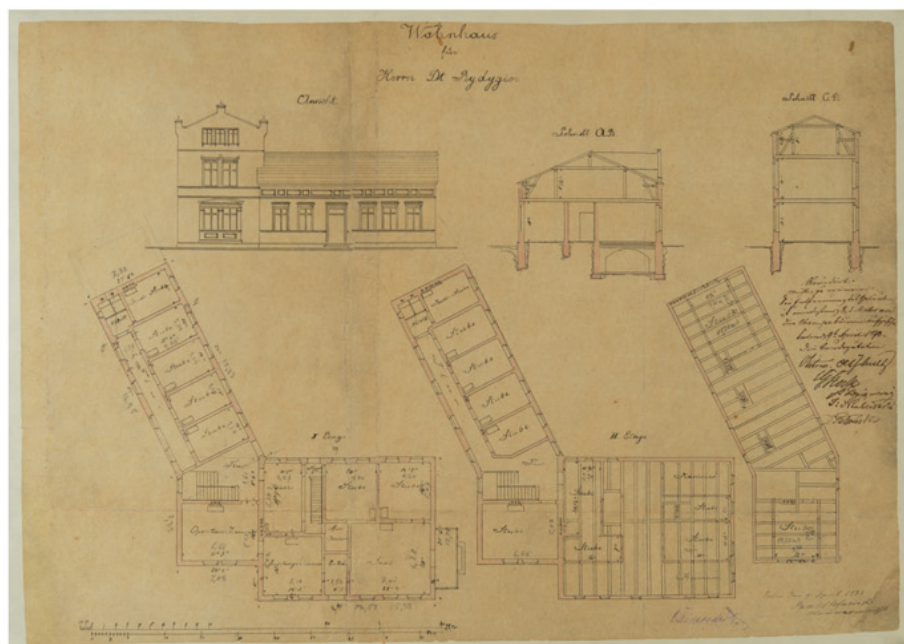
Klinika prywatna dla chorób
chirurgicznych, ocznych i kobiecých
Doktora Rydygiera w Chełmnie

[Źródło: Rydygier Ludwig, Jahrsbericht aus der Privat-Klinik für Chirurgische, Augen- und Fraükrankheiten, Culm 1880. Praca ze zbiorów Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej – Książnicy Kopernikańskiej w Toruniu, sygn. TN 5730]

Plan prywatnej
kliniki dla chorób
chirurgicznych,
oczných i kobiecých
Doktora Rydygiera
w Chełmnie

[Źródło: Muzeum Ziemi Chełmińskiej,
sygn. MZCH/ABMCh/68/2]

Nr. 1.

Przegląd lekarski z dnia 11/XII 1880 r.

Z prywatnej kliniki chirurgicznej Dra Rydygiera w Chełmnie n./W.

Wycięcie raka odźwiernika żołądkowego, śmierć
w 12 godzinach.

Ważność przypadku i historyczne jego znaczenie zniewala nas coprędzej choć pobieżny jego opis umieścić w Przeglądzie, chcąc zarazem tem zaznaczyć, że po Francuzie J. Péanie, który pierwszą tego rodzaju operację wykonał, Polak drugą podjął: Péana chorey umarł piątego dnia, nasz po 12 godzinach.

Nie myślę się już teraz zapuszczać w rozbiór niektórych arcyważnych i ciekawych kwestyj dotyczących się tej operacji; będziemy do tego mieli sposobność na przyszłym kongresie chirurgów w Berlinie, gdzie zamierzamy przedłożyć nasze preparaty; nadto może już prędzej opracuje te kwestye kol. dr. Wehr, który podjął właśnie szereg odpowiednich eksperymentów.

Przystępujemy do opisu naszego przypadku.

Mikołajewicz Juliusz, 64 $\frac{3}{4}$ lat liczący, utracił matkę na suchoty; ojciec umarł ze starości; o reszcie rodzeństwa nic nie wie, mianowicie nie przypomina sobie, żeby które cierpiało na raka. Sam dzieckiem będąc cieszył się dobrem zdrowiem; później 8 lat służył w wojsku jako trębacz przy ułanach, następnie uwolniony ze służby, gdy po padnięciu z koniem dostał krwioplucia, pełnił przez 32 lat służbę urzędnika niższego przy sądzie, w którym to czasie przed 7-miu laty przebył tyfus; a już w 40 roku życia zaczęły mu dokuczać hemoroidy od czasu do czasu krwawiące, ostatni raz przed 2 dniami. Kiedy 2 lata temu znacznie wystąpiły, zalecił mu lekarz zimne okłady. W tydzień później poczuł raz z rana, że prawa ręka jest bezwładną, co w krótko atoli zupełnie ustąpiło. Nie długo potem dostał zapalenia otrzewnej, na które 6—8 tygodni przeleżał.

1

Pierwsza strona artykułu Ludwika
Rydygiera z 1882 roku o wycięciu
wrzodu żołądka w dniu 21 listopada
1881 roku, w prywatnej klinice
chirurgicznej w Chełmnie, która
była pierwszą tego typu operacją
na świecie

[Źródło: Rydygier Ludwik, Die erste Magenresektion beim Magengeschwür, [w:] Zbiór druków ogłoszonych prac, Lwów 1912, Nr 3, s. 70. Praca ze zbiorów Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej – Książnicy Kopernikańskiej w Toruniu, sygn. TN 6635]

Pierwsza strona artykułu Ludwika
Rydygiera z 1880 roku o wycięciu raka
odźwiernika żołądka (w prywatnej
klinice chirurgicznej w Chełmnie),
która była pierwszą w Polsce,
a drugą na świecie

[Źródło: Rydygier Ludwik, Z prywatnej kliniki chirurgicznej Dra Rydygiera w Chełmnie n./W. Wycięcie raka odźwiernika żołądkowego, śmierć w 12 godzinach, [w:] Zbiór druków ogłoszonych prac, Lwów 1912, Nr 1, s. 1. Praca ze zbiorów Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej – Książnicy Kopernikańskiej w Toruniu, sygn. TN 6635]

Nr. 3.

Berliner klinische Wochenschrift. 1882.

III. Die erste Magenresektion beim Magengeschwür.

Die prinzipielle Bedeutung dieses Falles veranlasst mich, schon jetzt eine kurze Beschreibung desselben zu geben; auf die genauere Beschreibung einiger speziellen Fragen werde ich bei anderer Gelegenheit zurückkommen.

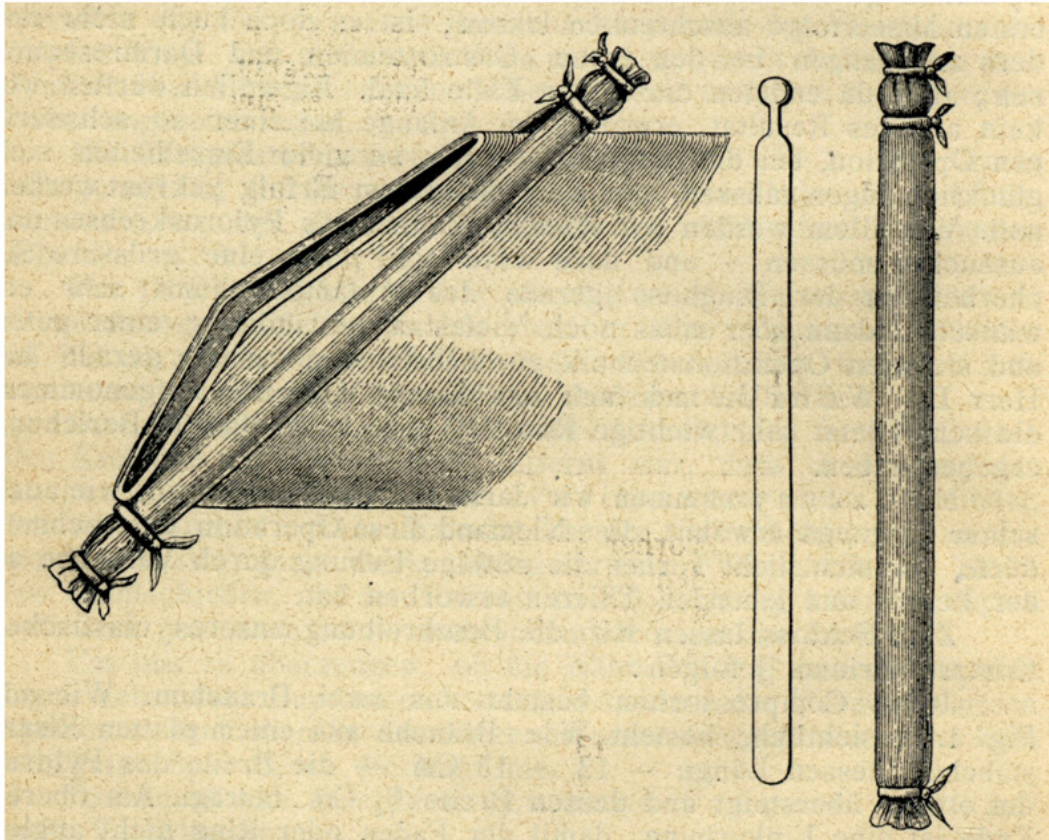
Auf dem letzten Chirurgengongress habe ich bei der Beschreibung meiner Magenresektion beim Pyloruskrebs zuerst den Gedanken ausgesprochen, „dass partielle Magenresektionen nicht nur bei Carcinomen auszuführen sind, sondern auch in manchen Fällen von perforirendem Magenschwür den Kranken vom sicheren Tode retten könnten, wozu ich sie hiermit vorschlagen möchte“. (Langenbeck's Arch. Bd. XXVI Heft 3). Vor kurzem hatte ich die Gelegenheit, diesen Vorschlag auch zuerst in Ausführung zu bringen.

Der Fall ist kurz folgender:

Karoline Pfennig, 30 Jahre alt, aus Briesen, wurde am 16. November 1881 in unsere Privatklinik aufgenommen. Der Vater der Patientin lebt und ist über 70 Jahre alt; die Mutter ist nach einer Entbindung gestorben; die Geschwister sind gesund, namentlich ist der Patientin nicht bekannt, dass irgend ein Familienmitglied je an einem ernstlichen Magenübel gelitten hätte.

Die Patientin ist bis jetzt nie betrügerlich krank gewesen. Im 18. Lebensjahr wurde sie zum ersten Male menstruiert, die Menses kehrten mit Ausnahme einer einmaligen längeren Unterbrechung regelmässig alle 4 Wochen wieder. Im 24. Lebensjahr heirathete sie und gebar 3 Mal, das letzte Mal im Februar 1880 ein todtess Kind; die beiden ersten Kinder starben auch kurz nach der Geburt.

Seit dem Jahre 1878 fühlte sie Schnurren in der Magengegend und von Zeit zu Zeit nahm der Appetit bedeutend ab. Trotzdem suchte sie keine ärztliche Hilfe, weil sie das Leiden, welches hin und wieder verschwand, nicht für gefährlich hielt. Erst in der 2.

Nowatorskie „kompresoryjum” autorstwa Ludwika Rydygiera wykorzystane podczas operacji wycięcia raka odźwiernika żółtądku w 1880 roku

W końcu podajemy opis kompresoryjum naszego pomysłu:

Każde kompresoryjum składa się z 2-ch ramion, ramie jedno przedstawia płaski prętek żelazny, którego długość odpowiada szerokości odźwiernika (około 13-15 cm.) a szerokość 1 cm. Na końcu skierowanym ku górze jest małe nakarbowanie, żeby się nitka służąca do związania obu ramion nie zesuwata. Końce te górne mają być o ile możności krótkie, żeby nie przeszkadzały uniesieniu narzędzia podczas późniejszego szycia tylnej ściany żółtądku i dwunastnicy. Przed użyciem obwleka się każde ramie wężykiem kauczukowym, który poprzednio przez kilka dni leżał w 5% roztworze kwasu karbolowego; ma to podwójny cel: raz że ucisk elastyczny jest daleko łatwiejszy, powtórze że mamy zupełną pewność desinfekcji.

(...) Kompresoryjum nasze elastyczne ma tę zaletę przed kleszczami Kochera (Centralblatt für Chirurgie Nr. 29), że na całej przestrzeni równy ucisk wywiera, kiedy przyrząd Kochera, jak każde kleszcze, najbardziej uciska blisko zamku, a im dalej ku końcom, tem słabszy ucisk. (...) Kompresoryjum elastyczne zasługuje także na pierwszeństwo przed ligaturą Czernego (Berliner klinische Wochenschrift Nr. 45), (...). Najłagodniejszy i najpewniejszy ucisk stanowią bez wątpienia palce d o b r z e w ć w i c z o n y c h i pewnych asystentów, ale trudno bardzo z 2 godziny uciskać w jednej pozycji przecięte końce (...).

[Źródło – tekst: Rydygier Ludwik, z prywatnej kliniki chirurgicznej Dra Rydygiera w Chełmnie n./W. Wycięcie raka odźwiernika żółtądkowego, śmierć w 12 godzinach, [w:] Zbiór drukiem ogłoszonych prac, Lwów 1912, Nr 1, s. 4-5.
Źródło – ilustracja: Rydygier Ludwik, Exstirpation des carcinomatösen Pylorus. Tod nach zwölf Stunden, [w:] Zbiór drukiem ogłoszonych prac, Lwów 1912, Nr 2, s. 12. Praca ze zbiorów Wojewódzkiej Biblioteki Publicznej – Książnicy Kopernikańskiej w Toruniu, sygn. TN 6635]

Haki brzuszne z epoki Ludwika Rydygiera

[Źródło: Muzeum Ziemi Chełmińskiej, sygn. MZCH/Ė/668]

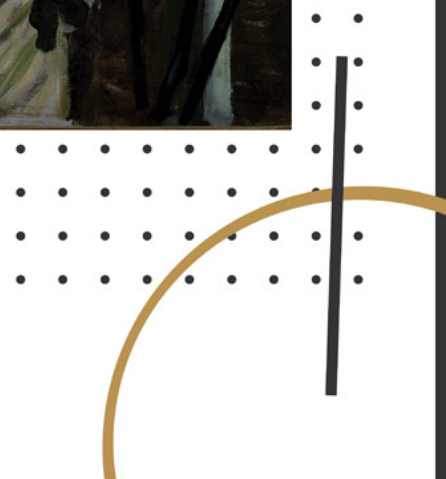
Torba akuszerska z epoki Ludwika Rydygiera

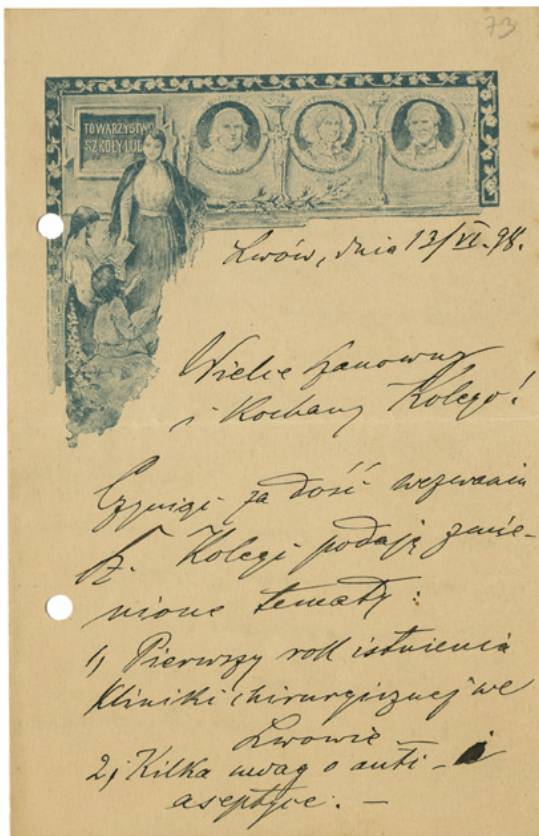
[Źródło: Muzeum Ziemi Chełmińskiej, sygn. MZCH/H/982]

**„Portret dr Ludwika Rydygiera z asystentami” autorstwa
Leona Wyczółkowskiego z 1897 roku**

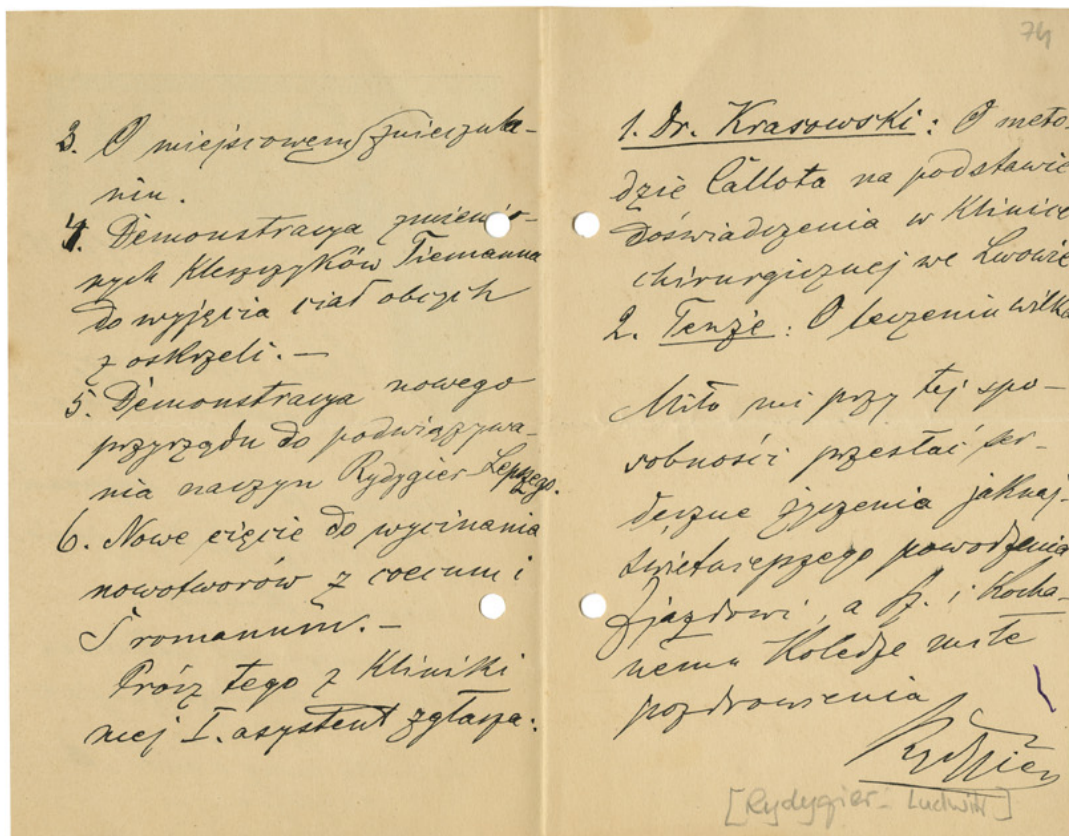
[Źródło: Muzeum Narodowe w Warszawie, Zbiory sztuki polskiej do 1914 r., nr inw. 190053 MNW,
autor reprodukcji cyfrowej: Piotr Lieger]

List prof. Ludwika Rydygiera
do Heliodora Święcickiego
w sprawie Zjazdu Lekarzy
i Przyrodników Polskich
w Poznaniu w 1898 r.

[Źródło: PAN Archiwum w Warszawie Oddział w Poznaniu,
Rektor Heliodor Święcicki 1854-1923, sygn. CYRYL_32_1_1_6_0099; cyryl.poznan.pl]

Ludwik Rydygier z insygniami orderu Żelaznej Korony i Krzyża św. Grzegorza z 1899 roku

[Źródło: Muzeum Ziemi Chełmińskiej, sygn. MZCH/E/623/3; autor reprodukcji: Janusz Bruski]

Ludwik Rydygier jako Rektor Uniwersytetu we Lwowie w roku akademickim 1901/1902

[Źródło: Muzeum Ziemi Chełmińskiej, sygn. MZCH/E/668/4; autor reprodukcji: Janusz Bruski]

**Wystawa zorganizowana z inicjatywy
Samorządu Województwa Kujawsko-Pomorskiego
przez WBP – Książnicę Kopernikańską w Toruniu**

**kurator – dr Mariusz Balcerek
autor reprodukcji cyfrowych – Tomasz Dorawa
opracowanie graficzne – Paulina Gołoś**